

РЕШЕНИЕ

№ 887

гр. София, 22.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-I-Г, в закрито заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стефан Кюркчиев

Членове: Гергана Коюмджиева
Елена Св. Шипковенска

като разгледа докладваното от Елена Св. Шипковенска Въззивно гражданско дело № 20221100511166 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 435 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба с вх. № 95100/05.10.2022 г. от „Г.Л.“ ЕООД-длъжник по изп. д. № 20198510400479 по описа на ЧСИ М.П., рег. № 851, с район на действие СГС, и жалба с вх. № 95101/05.10.2022 г. от „Г.Л.“ ЕООД-длъжник по изп. дело № 20198510400480 по описа на ЧСИ М.П., рег. № 851, с район на действие СГС, което изпълнително дело е присъединено към горепосоченото изп. д. № 20198510400479 по описа на ЧСИ М.П.. Жалбите са подадени срещу откази на съдебния изпълнител да прекрати изпълнителното производство на основание [чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК](#).

Жалбоподателят „Г.Л.“ ЕООД поддържа, че извършените от ЧСИ действия на 29.03.2021 г. по налагане на запори по банкови сметки на длъжника представляват невалидно извършени действия, тъй като са насочени към имущество /вземания от банкови сметки/, каквито длъжникът не притежава. Поради това не можело да се приеме, че същите са довели до прекъсване на двугодишния срок по смисъла на [чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК](#). Това се потвърждавало от постъпилите на основание чл. 508 ГПК отговори от банки, в които е заявено, че дружеството не притежава разкрити банкови сметки, съответно банките не признават наложения заповест. В този смисъл

жалбоподателят поддържа, че предприетото от съдебния изпълнител действие е невалидно извършено. Изложени са също така оплаквания, че вискателят не е поискал извършването на определени изпълнителни действия в предвидения в ГПК преклузивен срок, както и че липсвали доказателства за заплащане на авансови такси от страна на вискателя, включително по отношение на налагане на запори върху банкови сметки.

Вискателят „С.Т.“ ЕООД заема становище за неоснователност на жалбите, тъй като по изпълнителното дело са предприети действия, годни да прекъснат срока по чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК. Ето защо моли жалбите да бъдат оставени без уважение.

В приложените към жалбата мотиви частният съдебен изпълнител посочва, че жалбите са неоснователни. В тази връзка сочи изпълнителните действия, които са предприемани и счита, че същите са своевременно извършени и годни да прекъснат двугодишния срок по [чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК](#).

Софийски градски съд, като прецени данните от изпълнителното дело и взе предвид наведените от страните и в мотивите на ЧСИ доводи, приема за установено следното:

Изпълнително дело № 20198510400479 по описа на ЧСИ М.П., рег. № 851, е образувано по молба от 07.03.2019 г. на вискателя „С.Т.“ ЕООД въз основа на изпълнителен лист от 09.11.2015 г., издаден по гр. д. № 6608/2015 г. по описа на Софийски градски съд, срещу длъжника „Г.Л.“ ООД. С молбата на вискателя, на основание [чл. 18 ЗЧСИ](#) е упълномощен ЧСИ за извършване на действия по проучване на имуществото на длъжника, и налагане на запори и възбрани с цел удовлетворяване на вземането.

Изпълнително дело № 20198510400480 по описа на ЧСИ М.П., рег. № 851, е образувано по молба от 07.03.2019 г. на вискателя „С.Т.“ ЕООД въз основа на изпълнителен лист от 23.11.2018 г., издаден по т. д. № 1575/2015 г. по описа на ВКС, срещу длъжника „Г.Л.“ ООД. С молбата на вискателя, на основание [чл. 18 ЗЧСИ](#) е упълномощен ЧСИ за извършване на действия по проучване на имуществото на длъжника, и налагане на запори и възбрани с цел удовлетворяване на вземането.

По двете изпълнителни дела, във връзка с възложеното от вискателя по чл. 18 ЗЧСИ, ЧСИ е извършил освен проучване на имуществото на длъжника, изпратил е и запорни съобщения за налагане на запор върху МПС,

притежавани от длъжника на 23.04.2019 г.

С нарочен протокол за присъединяване от 24.03.2021 г. ЧСИ е присъединил изп. дело №20198510400480 към изп. дело № 20198510400479, образувано по описа на съдебния изпълнител. На 24.03.2021 г. са изпратени заповедни съобщения до „Юробанк Бългаия“ АД и „Банка ДСК“ ЕАД, получени на 29.03.2021 г., видно от отговорите на които длъжникът няма разкрити сметки в посочените банки.

С молба вх. №80624/22.08.2022 г., депозирана по изп. дело № 20198510400479, и с молба вх. №80623/22.08.2022 г., депозирана по изп. дело №20198510400480, длъжникът по изпълнението е поискал от съдебния изпълнител да прогласи прекратяването на изпълнителното производство на основание [чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК](#). На 22.08.2022 г. съдебният изпълнител е постановил откази по молбите на длъжника за прекратяване на производството по изпълнителните дела, като е намерил, че не са налице предпоставките по [чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК](#). Съобщение за постановените откази е връчено на длъжника на 28.09.2022г.

С оглед така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбите по [чл. 435, ал. 2 ГПК](#) са подадени от процесуално легитимирано лице, в рамките на преклузивния срок по [чл. 436, ал. 1 ГПК](#), срещу подлежащ на обжалване акт на съдебния изпълнител. С изменението на ал. 1 и ал. 2 на чл. 435 ГПК (ДВ, бр. 86/2017 г.) се разшириха актовете и отказите на съдебния изпълнител, срещу които взискателите и длъжникът могат да предявят жалба пред съда за установяване на тяхната процесуална незаконосъобразност и тяхната отмяна. Едно от основните субективни права на длъжника за процесуална защита се изразява в уредената правна възможност да обжалва отказа на съдебния изпълнител да спре, да прекрати или да приключи принудителното изпълнение /до този момент само спирането и прекратяването на принудителното изпълнение можеше да се обжалва и то от взискателите/.

Разгледани по същество жалбите са неоснователни по следните съображения:

Съгласно Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. на ВКС по т. д. № 2/2013 г., на ОСГТК на ВКС, изпълнителният процес съществува само

доколкото чрез него се осъществяват един или повече конкретни изпълнителни способности. За разлика от исковия процес, където давността за вземането се прекъсва еднократно - в началото на процеса, при изпълнителния процес давността се прекъсва многократно - с предприемането на всяко действие за принудително изпълнение. Прекъсва давността предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ /независимо от това дали прилагането му е поискано от вискателя и/или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане от вискателя съгласно [чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ](#)/: насочването на изпълнението чрез налагане на заповест или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т. н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. В изпълнителния процес давността се прекъсва многократно - с предприемането на всеки отделен изпълнителен способ и с извършването на всяко изпълнително действие, изграждащо съответния способ - арг. [чл. 116, б. "в" ЗЗД](#). В този смисъл изпълнителният процес съществува само доколкото чрез него се осъществяват един или повече конкретни изпълнителни способности. Съгласно разрешението от цитираното тълкувателно решение не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др. Прекратяването на изпълнителното производство поради т. нар. „перемпция“ настъпва по силата на закона, а съдебният изпълнител може само да прогласи в постановлението си вече настъпилото прекратяване, когато установи осъществяването на съответните правно релевантни факти. Без правно значение е дали съдебният изпълнител ще постанови акт за прекратяване на принудителното изпълнение и кога ще направи това, тъй като този акт има само декларативен, а не конститутивен ефект.

При съобразяване на материалите, съдържащи се в приложените изпълнителни дела, образувани по описа на ЧСИ М.П., рег. № 851, с район на

действие СГС, се установява, че поддържаното от длъжника основание за прекратяване на изпълнителното производство при условията на [чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК](#) не е налице, тъй като след образуване на изпълнителното производство и при изричното упълномощаване по [чл. 18 ЗЧСИ](#) от вискателя на ЧСИ не се установява да е изтекъл период от две години, през който вискателят да не е поискал извършване на изпълнителни действия или такива да не са предприемани от ЧСИ с оглед на упълномощаването по чл. 18 ЗЧСИ.

Съгласно разясненията в т. 5 от Тълкувателно решение № 3 от 10.07.2017 г. по т. д. № 3/2015 г. на ОСГТК на ВКС при налагането на запора не се изисква предварителна проверка за това дали вземането действително съществува. Запорът се счита наложен само с разпореждането на съдебния изпълнител и с получаване на запорното съобщение от третото задължено лице, което е видно от изричните разпоредби на [чл. 450, ал. 3 ГПК](#) и [чл. 507 ГПК](#) по отношение на момента, от който запорът поражда действие, като законът не свързва това действие със съществуването на вземането. Последното не е част от фактическия състав по налагането на запора, а е от значение за това, дали той може да доведе до предвидените в закона последици и да послужи за удовлетворяване на вискателя или не. Изпращането на запорно съобщение до банката представлява действие по налагането на запор, дори и в случаите, в които е върнато уведомление по [чл. 508 ГПК](#), че длъжникът не разполага със сметка в банката. Поради това разпореждането на съдебния изпълнител за налагане на запор върху несъществуваща банкова сметка не може да се трансформира в действие по проучването на имущественото състояние на длъжника, независимо от това дали запорът е породил предвиденото в закона действие или не. Налице е изпълнително действие и в този случай, но длъжникът не отговаря за разносните по извършването му и те остават за сметка на вискателя. Така изложените съображения водят до извод за неоснователност на наведеното от жалбоподателя оплаквания за незаконосъобразност на обжалваните откази на съдебния изпълнител поради наличието на предвиденото в [чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК](#) основание за прекратяване на изпълнителното производство.

Следва да се посочи също така, че в т. 11 от Тълкувателно решение № 2/2013 от 26.06.2015 г. по тълк. д. №2/2013г. на ОСГТК на ВКС, е прието, че изпълнителното действие не е опорочено поради невнасянето от вискателя

на авансово дължима такса за него. В Тълкувателното решение е разяснено, че предварителното ѝ внасяне няма значение за законосъобразността на изпълнителното действие /способ/. Съдебният изпълнител може да събере авансовите такси и разноски от длъжника съгласно [чл. 79, ал. 2 ГПК](#), когато той отговаря за тях, а ако длъжникът не отговаря за тези такси и разноски - да претендира плащането им от вискателя по реда на [чл. 410, ал. 1 ГПК](#) / [чл. 79, ал. 3 ЗЧСИ](#)/.

В контекста на изложеното наложения от ЧСИ заповест върху банковите сметки на длъжника на 29.03.2021 г. е изпълнително действие, което е годно и валидно по смисъла на т. 10 от Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. по т. д. № 2/2013 г., на ОСГТК на ВКС и прекъсва срока по [чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК](#). Това действие е предприето преди изтичане на две години от извършеното преди него действие от съдебния изпълнител по налагане на заповест върху МПС –23.04.2019 г. Ето защо не е настъпило и твърдяното по силата на закона прекратяване на изпълнителното производство съгласно чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК.

Гореизложеното обуславя извод за законосъобразност на обжалваните откази на съдебния изпълнител да прогласи прекратяването на изпълнителното производство, поради което подадените жалби на длъжника по изпълнението следва да бъдат оставени без уважение.

Водим от изложеното, Софийски градски съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба вх. № 95100/05.10.2022 г. и жалба вх. № 95101/05.10.2022 г., подадени от „Г.Л.“ ЕООД - длъжник по изпълнението срещу откази на съдебния изпълнител от 22.08.2022 г. да постанови прекратяване на производството по изп. дело № 20198510400479 по описа на ЧСИ М.П., рег. № 851, и на присъединеното към него изп. д. №20198510400480 по описа на ЧСИ М.П., рег. № 851, с район на действие СГС, на основание [чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК](#).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____